

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ‡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נר של חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה - פסולה, כסוכה וכמבוי.	רב כהנא, דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום:											■ ◇
מאי דכתיב (בראשית לו) והבור רק אין בו מים. ממשמע שנאמר והבור רק איני יודע שאין בו מים? אלא מה תלמוד לומר אין בו מים - מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו.	ואמר רב כהנא, דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרב תנחום:											■ ◇
נר חנוכה מצוה להניחה בטפח הסמוכה לפתח.	רבה:											■ ◇
והיכא מנח ליה?												^
מימין	רב אחא בריה דרבא:											◆ ! ◇
משמאל.	רב שמואל מדפתי											◆ ! ◇
והילכתא - משמאל, כדי שתהא נר חנוכה משמאל ומזוה מימין.												■ ◇
אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה.	רב יהודה אמר רב אסי:											■ ◇
כי אמריה קמיה דשמואל	[רב יהודה]											○
וכי נר קדושה יש בה	אמר לוי-שמואל]											‡ ◇
וכי דם קדושה יש בו?	מתקיף לה רב יוסף:											‡ ◇
(ויקרא יז) ושפך וכסה - במה ששפך יכסה, שלא יכסנו ברגל, שלא יהו מצות בזווית עליו.	דתניא:											■ ‡ ◇
הכא נמי - שלא יהו מצות בזווית עליו.												‡ ◇
מהו להסתפק מנוי סוכה כל שבעה?	בעו מנייה מרבי יהושע בן לוי:											^ ◇
הרי אמרו, אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה.	אמר להו: רבי יהושע בן לוי]											■ ! ◇
מריה דאברהם תלי תניא בדלא תניא, סוכה - תניא, חנוכה - לא תניא.	רב יוסף:											‡ ◇
סככה כהלכתה, ועיטרה בקרמים ובסדינין המצויירין, ותלה בה אגוזים אפרסקין שקדים ורמונים ופרכילי ענבים, ועטרות של שבלים, יינות שמנים וסלתות - אסור להסתפק מהן עד מוצאי יום טוב האחרון של חג, ואם התנה עליהן - הכל לפי תנאו.	דתניא:											■ ‡ ◇
אבהון דכולהו דם.	אלא אמר רב יוסף:											! ◇
אין מדליקין מנר לנר	איתמר, רב:											◆ ■ ◇
מדליקין.	שמואל:											◆ ■ ◇
אין מתירין ציצית מבגד לבגד	רב:											◆ ■ ◇
מתירין מבגד לבגד.	שמואל:											◆ ■ ◇
אין הלכה כרבי שמעון בגרירה	רב:											◆ ■ ◇
הלכה כרבי שמעון בגרירה.	שמואל:											◆ ■ ◇
כל מילי דמר עביד כרב, לבר מהני תלת דעביד כשמואל: מדליקין מנר לנר, ומתירין מבגד לבגד, והלכה כרבי שמעון בגרירה.	אביי:											■ ◇
גורר אדם מטה כסא וספסל, ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ.	דתניא: רבי שמעון:											■ ■
טעמא דרב - משום ביוזי מצוה.	יטיב ההוא מרבנן קמיה דרב אדא בר אהבה, ויטיב וקאמר:											■ ◇
לא תציתו ליה, טעמיה דרב - משום דקא מכחיש מצוה.	אמר להו: רב אדא בר אהבה]											■ ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי בינייהו?											♣	כב.
איכא בינייהו: דקא מדליק משרגא לשרגא.											♣	כב.
מאן דאמר משום ביזוי מצוה - משרגא לשרגא מדליק											■ ♣	כב.
מאן דאמר משום אכחושי מצוה משרגא לשרגא נמי אסור.											■ ♣	כב.
סלע של מעשר שני אין שוקלין כנגדו דנרי זהב, ואפילו לחלל עליו מעשר שני אחר.	מתירב רב אויא:										■ ♣	כב.
אי אמרת בשלמא כי פליגי רב ושמואל מנר לנר, אבל בקינסא אסר שמואל - הא לא תהוי תיובתא. אלא אי אמרת בקינסא נמי שרי, הא תהוי תיובתא											♣	כב:
גזירה שמא לא יכיון משקלותיו, וקא מפיק להו לחולין.	רבה:										!	כב:
(ויקרא כ"ד) מחוץ לפרוכת העדת יערך, וכי לאורה הוא צריך והלא כל ארבעים שנה שהלכו בני ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו? אלא עדות היא לבאי עולם שהשינה שורה בישראל.	מתירב רב ששת:										■ ♣	כב:
מאי עדות?											^	כב:
זו נר מערבי, שנותן בה שמן כמדת הברותיה, וממנה היה מדליק ובה היה מסיים.	רב:										!	כב:
והא הכא, כיון דקביעי נרות לא סגיא דלא משקיל ואדלוקי, קשיא בין למאן דאמר משום בזוי מצוה, ובין למאן דאמר משום אכחושי מצוה											♣	כב:
תרגמא רב פפא בפתילות ארוכות.	[רב פפא]										!	כב:
סוף סוף, למאן דאמר משום אכחושי מצוה קשיא											♣	כב:
קשיא.											■	כב:
מאי הוי עלה?											♣	כב:
רבי הונא בריה דרב יהושע:	הזינא אי הדלקה עושה מצוה - מדליקין מנר לנר, ואי הנחה עושה מצוה - אין מדליקין מנר לנר.										!	כב:
הדלקה עושה מצוה או הנחה עושה מצוה	דאיבעיא להו:										^ !	כב:
היה תפוש נר חנוכה ועומד - לא עשה ולא כלום.	תא שמע. דאמר רבא:										■ ♣	כב:
שמע מינה: הנחה עושה מצוה											♣	כב:
התם: הרואה אומר לצורכו הוא דנקיט לה.											!	כב:
הדליקה בפנים והוציאה - לא עשה כלום.	תא שמע. דאמר רבא:										■ ♣	כב:
אי אמרת בשלמא הדלקה עושה מצוה - הדלקה במקומו בעינן. משום הכי לא עשה כלום. אלא אי אמרת הנחה עושה מצוה אמאי לא עשה ולא כלום?											♣	כב:
התם נמי הרואה הוא אומר לצורכו הוא דאדלקה.											!	כב: